

Sygn. akt: I Ns 18/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Kałwak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Urszula Krzywoń

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2015 roku na rozprawie

sprawy z wniosku **B. S.**

z udziałem M. S. (1)

o zobowiązanie do opuszczenia mieszkania

postanawia:

1. oddalić wniosek,
2. zasądzić od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Oleśnie na rzecz adw. E. F. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w O. przy ul. (...) kwotę 120,00 (sto dwadzieścia złotych 00/100) złotych powiększoną o należną stawkę podatku Vat tytułem udzielonej pomocy przez adwokata ustanowionego z urzędu,
3. stwierdzić, iż każdy ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni B. S. w dniu 24 maja 2012 r. złożyła wniosek do Sądu Rejonowego w Oleśnie o zobowiązanie uczestnika postępowania M. S. (1) do opuszczenia lokalu mieszkalnego, położonego przy ul. (...) w P., wraz ze wszystkimi rzeczami reprezentującymi jego prawa a także o zasądzenie od uczestnika na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, iż uczestnik postępowania od blisko 25 lat stosuje wobec niej akty przemocy fizycznej oraz psychicznej, a wspólne zamieszkiwanie z mężem powoduje realne zagrożenie dla jej zdrowia i życia, musiała opuścić dom bo bała się że jej mąż ją zabije, nie może mieszkać w swoim mieszkaniu, z którym tak jest związana i opiekować się chorym dzieckiem – wniosek karta 2-4

Pismem z dnia 9 lipca 2012 r. **uczestnik M. S. (1) odpowiedział na wniosek B. S. i wniósł o oddalenie wniosku** w uzasadnieniu podkreślił, że dany lokal zamieszkuje tylko z niepełnosprawnym synem J., gdyż żona dobrowolnie wyprowadziła się od niego do kochanka i zamieszkuje obecnie w P., pozostawiając małoletniego syna pod opieką pozwanego – odpowiedź na wniosek k.35.

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy w Oleśnie postanowił zwolnić B. S. od kosztów sądowych w sprawie –postanowienie karta 27. Z kolei postanowieniem z dnia 19 marca 2014 r. Sąd postanowił ustanowić dla powódki B. S. pełnomocnika z urzędu – postanowienie karta 201.

W okresie od dnia 21 maja 2013 r. do dnia 27 sierpnia 2013 r. na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 i 4 kpc postępowanie w sprawie było zawieszane z uwagi na toczące się postępowanie karne prowadzone przeciwko M. S. (1) pod sygn. akt Ds. 367/2012 w sprawie o znęcanie oraz z uwagi na toczące się postępowanie rodzinne o sygn. akt III Nsm 51/12 - postanowienia karta 111 i 124.

Wnioskodawczyni składała w sprawie wnioski o przeprowadzenie dowodów osobowych z przesłuchania świadków tj. z zeznań D. S., A. S., M. K. (1) oraz M. K. (2), które to wnioski ostatecznie wycofała na rozprawie w dniu 28.10.2013 roku - zapis protokołu rozprawy karta 131, a w odniesieniu do wniosku o przesłuchanie świadka M. K. (1) w piśmie z dnia 27 maja 2015 roku - pismo karta 297.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Wnioskodawczyni B. Z. (obecnie S.) i M. S. (1) zawarli związek małżeński w dniu 9 lutego 1980 roku przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w P.. Ze związku małżeńskiego mają oni dwóch dorosłych synów oraz najmłodszego, niepełnosprawnego małoletniego syna J., urodzonego (...) obecnie mającego 16 lat. Strony od 19 marca 2012 r. nie zamieszkują wspólne, powódka wyprowadziła się do P.koło P., żyje z innym mężczyzną w związku pozamałżeńskim.

dowód: - odpis skrócony aktu małżeństwa karta 5,

- orzeczenie o niepełnosprawności syna J. z 9.02.2011r. karta 15,

- zeznania uczestnika na rozprawie 18.06.2015 r. karta 301,

- zeznania wnioskodawczyni na rozprawie 5.11.2015r. karta 336,.

W odniesieniu do rodziny S. została wszczęta w dniu 5 kwietnia 2012 roku procedura Niebieskiej Karty. Przewodniczący Zespołu (...) w P. powołał grupę roboczą. Procedura „Niebieskiej Karty” została zakończona 21 marca 2013 roku o czym Zespół (...) ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w P. poinformował B. S..

dowód: -informacja z 17.07. 2012 r. Komisariatu Policji w P. karta 68,

-niebieska karta k. 69- 75,

-notatki urzędowe policji karta 76- 78,83

- zarządzenie o powołaniu grupy roboczej karta 80,

- powiadomienie karta 136.

W dniu 3 sierpnia 2012 r. powódka B. S. złożyła do Sądu Okręgowego w Opolu pozew o rozwód bez orzekania o winie stron, wniosła także o ustalenie miejsca zamieszkania syna stron J. S. przy matce oraz zasądzenie od pozwanego kwoty 800 zł tytułem alimentów na rzecz małoletniego syna J.. B. S. swój pozew uzasadniła faktem, iż małżeństwo stron nie układało się od około 25 lat, gdyż M. S. (1) stosował wobec powódki przemoc fizyczną i psychiczną. Wskazywała też, że strony od 19 marca 2012 r. nie zamieszkują wspólne, powódka wyprowadziła się do P. koło P..

Sprawa rozwodowa toczyła się pod sygn. akt I RC 1649/12. W tejże sprawie w dniu 31 lipca 2014 roku Sąd Okręgowy w Opolu wydał wyrok o rozwiązaniu małżeństwa S. przez rozwód z winy obu stron. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem J. S. powierzono ojcu M. S. (1) z zastrzeżeniem dla powódki B. S. prawa do osobistych kontaktów z dzieckiem i współdecydowania o istotnych sprawach dotyczących syna. Sąd ustanowił także nadzór

kuratora sądowego nad wykonywaniem władzy rodzicielskiej i zasądził od powódki B. S. alimenty w kwocie 300 złotych miesięcznie. Sąd nie orzekł o sposobie korzystania z mieszkania położonego w P..

dowód: -pozew z akt I RC 1649/12 w załączeniu,

-odpis wyroku rozwodowego I RC 1649/12 karta 309 akt sprawy.

Przed Sądem Rejonowym w Oleśnie w Wydziale Rodzinnym i Nieletnich toczyło się pod sygn. akt III Nsm 51/12 postępowanie wszczęte z urzędu z udziałem B. i M. małżonków S. o ograniczenie władzy rodzicielskiej nad małoletnim J. S.. W tejże sprawie w dniu 17 maja 2012 r. sąd udzielił zabezpieczenia i do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w tej sprawie postanowił powierzyć pieczę nad małoletnim J. S. urodzonym (...) ojcu M. S. (1). W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd między innymi nadmienił, że małoletni złożył oświadczenie, iż chce zamieszkać w ojcem. Na przedmiotowe postanowienie B. S. złożyła zażalenie, które to zostało oddalone mocą postanowienia Sadu Okręgowego w Opolu Wydziału Cywilnego Odwoławczego z dnia 26 czerwca 2012 roku sygn. akt II Cz 648/12.

Pod sygn..akt III Nsm 80/13 toczyło się przed Sądem Rejonowym w Kluczborku VII Zamiejscowym Wydziale Rodzinnym i Nieletnich z siedzibą w O. z wniosku B. S. przy uczestnictwie M. S. (1) postępowanie o rozstrzygnięcie w istotnych sprawach małoletniego J. S.. W tejże sprawie mocą postanowienia z 29 października 2013 r. sąd oddalił wniosek.

dowód: - postanowienie w sprawie III Nsm 51/12 karta 39-40 i karta 84-89,

- zażalenie karta 193,

- postanowienie SO w Opolu II Cz 648/12 karta 192,

-postanowienie Sądu w sprawie III Nsm 80/23 karta 191.

Przeciwko pozwanemu M. S. (1) toczyło się wiele spraw karnych, na które w swoich pismach powoływała się powódka.

W dniu 30 października 2012 r. Sąd Rejonowy w Wieluniu II Wydział Karny w sprawie sygn. akt II K 985/12 prawomocnym wyrokiem uznał M. S. (1) za winnego dokonania czynu podrobienia podpisu B. S. na wniosku o wypłatę odszkodowania z Towarzystwa (...) i użycia sfałszowanego dokumentu jako autentycznego oraz wypłacenia za pomocą karty bankomatowej kwoty 970 zł działając na szkodę B. S. tj. przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw z art.11 § 2 kk. Uznał oskarżonego za winnego również podrobienia podpisu B. S. na wniosku o wypłatę odszkodowania i używanie sfałszowanego dokumentu podczas ubiegania się o wypłatę odszkodowania za leczenie szpitalne tj. przestępstwa art. 207 § 1 kk). Sąd wymierzył karę łączną za oba czyny 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2. Ponadto zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej B. S. kwoty 970 zł.

dowód: -odpis prawomocnego wyroku II K 985/12 karta 140-141 akt sprawy, karta

178 i karta 273,

- informacja o prawomocności wyroku ww. karta 235.

W odniesieniu do ww. wyroku toczyło się postępowanie z inicjatywy kuratora zawodowego w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności. Mocą postanowienia z dnia 16 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Kluczborku VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w O. sygn. akt VI Ko 673/14 postanowił nie uwzględniać wniosku kuratora sądowego w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec M. S. (1) orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieluniu 30 października 2012r. sygn. akt II K 985/12. W uzasadnieniu Sąd podniósł, iż M. S. (1) jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku i utrzymuje się z różnych form wsparcia uzyskiwanych z Ośrodka Pomocy (...) w P.. Wskazał także, iż na utrzymaniu skazanego pozostaje małoletni syn J. S., który z uwagi na swój stan zdrowia wymaga ciągłej opieki lekarskiej oraz zakupu niezbędnych medykamentów. Sytuacja majątkowa i rodzinna skazanego

jest ciężka, w związku z czym realizacja obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej B. S. była znacznie utrudniona.

dowód: postanowienie sygn. akt VI Ko 673/14 karta 267-268.

Prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 8 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Kluczborku VI Zamiejscowy Wydział Karny w Oleśnie w sprawie VI W 172/13 uznał M. S. (1) za winnego popełnienia czynu zabronionego – przywłaszczenia wyrobu jubilerskiego o wartości 113,10 zł należącego do B. S. tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i Sąd skazał oskarżonego na karę 50 zł grzywny.

dowód: - odpis prawomocnego wyroku VI W 172/13 karta 142 i karta 177,

-informacja o prawomocności wyroku VI W 172/13 karta 233,

W dniu 6 listopada 2013 r. M. S. (1) został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kluczborku Zamiejscowego Wydziału Karnego w Oleśnie w sprawie o **sygn. akt VI K 70/13** za popełnienie czynów polegających na tym, że

- w okresie od 23 marca 2002 roku do 11 maja 2012 roku w P. woj. (...) i K. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną B. S. w ten sposób, że wszczywał awantury, w czasie których wyzywał wymienioną słowami wulgarnymi i obelżywymi, groził pozbawieniem życia, bił rękami i nogami po całym ciele, szarpał, popychał

- w dniu 25 lutego 2010 roku w P. w czasie awantury bił pokrzywdzoną pięściami kopał nogami po całym ciele powodując skręcenie stopy prawej nogi, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni,

- w dniu 18 sierpnia 2010 roku w P. w czasie awantury bił pokrzywdzoną pięściami po głowie i plecach powodując obrażenia głowy okolicy potylicznej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni,

- w dniu 17 maja 2011 roku w K. w czasie awantury uderzył pokrzywdzoną ręką w twarz powodując uraz nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni.

- w dniu 22 października 2011 roku w P. w czasie awantury wykreślił pokrzywdzonej prawą rękę czym spowodował złamanie ręki w nadgarstku, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni,

- w dniu 11 maja 2012 roku w P. w czasie awantury w mieszkaniu popchnął pokrzywdzoną na ścianę, a następnie zepchnął ze schodów czym spowodował ranę prawego kącika ust, przekrwienie w okolicy karku, obrzęk prawego łuku brwiowego, liczne otarcia naskórka i podbiegnięcia krwawe na ciele, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni,

to jest za przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to, przyjmując datę czynu 16 września 2010 roku zamiast 18 sierpnia 2010 roku został skazany na karę jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd nałożył także obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonej B. (...) kwoty 5 tysięcy złotych tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę.

Tym samym wyrokiem został także skazany syn stron postępowania M. S. (2). Sąd uznał M. S. (2) za winnego pobicie w dniu 19 marca 2012 roku B. S. powodujące naruszenie czynności narządów ciała i rozstroju zdrowia trwające nie dłużej niż 7 dni tj. przestępstwa z art. 157 § 2 kk i za to skazał go na 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres dwóch lat oraz obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonej kwoty 3.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę.

dowód: -wyrok sygn. akt VI K 70/13 karta 169-170 i karta 175-176,

- informacja o prawomocności wyroku w sprawie VI K 70/13 karta 233.

Wyrokiem z dnia 6 grudnia 2013 r. w sprawie sygn. akt VI K 1037/13, Sąd Rejonowy w Kluczborku VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Oleśnie, uznał M. S. (1) za winnego popełnienia czynu popełnionego w okresie od 13 sierpnia 2012 roku do 26 czerwca 2013 roku w postaci przywłaszczenia mienia pochodzącego ze wspólnego majątku w postaci wyrobów jubilerskich oraz telewizora o wartości 2000 zł i radio (...) tj. przestępstwo z art. 284 §1 i 4 kk w zw. z 12 kk i za to wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym oraz zapłatę na rzecz B. S. kwoty 3.670,00 zł.

dowód: - wyrok sygn. akt VI K 1037/13 karta 173-174,

- informacja o złożeniu apelacji w sprawie VI K 1037/13 i przekazaniu ich do

SO celem rozpoznania karta 233.

Komisariat Policji w P. z zawiadomienia M. S. (1) z dnia 20.03.2012r. prowadził postępowanie w sprawie psychicznego i fizycznego znęcania się nad małoletnim synem J. S. przez B. S. w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 20 marca 2012 r. tj. o czyn określony w art. 207 § 1 kk. W tymże postępowaniu w dniu 18.04.2012 r. na podstawie art. 17 §1 pkt 1 kpk wydane zostało postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia z powodu braku dostatecznie uzasadniającego podejrzenia popełnienia przestępstwa.

dowód: postanowienie KP w P. karta 144.

Ośrodek Pomocy (...) w P. udziela pomocy M. S. (1). Otrzymuje on: zasiłek pielęgnacyjny przyznany na J. S. w kwocie 153,0 zł miesięcznie, zasiłek rodzinny w kwocie 106,00 zł miesięcznie, dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji w kwocie 80,00 zł miesięcznie i dodatek z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego w kwocie 100,00 jednorazowo oraz zasiłki celowe. M. S. (1) otrzymuje także świadczenie z funduszu alimentacyjnego od dnia 1 czerwca 2013 r. w kwocie po 300,00 zł miesięcznie, zasiłki okresowe, pomoc w formie zakupu gorącego posiłku w stołówce Publicznego Gimnazjum dla syna J. oraz świadczenie na zakup posiłku i żywności.

dowód: informacja (...) w P. karta 257-258

Sąd zważył.

Wniosek jako niezasadny należało oddalić.

Bezspornym w sprawie jest, iż wnioskodawczyni nie mieszka wspólnie z M. S. (1) i małoletnim synem J. S. w lokalu położonym w P. przy ulicy (...). Bezspornym jest, iż wnioskodawczyni wyprowadziła się w marcu 2012 roku i zamieszkała wspólnie z mężczyzną, z którym żyje w konkubinacie.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (j.t Dz.U z 2015 roku, poz. 1390) jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania.

Przepis ten określa ochronę małżonka dotkniętego przemocą ze strony innego członka rodziny i stwarza mechanizm ułatwiający izolację sprawcy od ofiary. Warunkiem jego zastosowania jest zaistnienie przemocy wobec osoby wspólnie zamieszkującej a zatem musi bezwzględnie występować przesłanka wspólnego zamieszkiwania. Brak tej przesłanki czyni niezasadnym wniosek sformułowany na tej podstawie. Warunek wspólnego zamieszkiwania w jednym lokalu przez sprawcę przemocy i jego ofiarę powinien być spełniony w dacie złożenia wniosku o eksmisję sprawcy przemocy oraz w dacie wydania przez Sąd orzeczenia. Nie ma znaczenia do kogo należy lokal zajmowany przez sprawcę przemocy

i jego ofiarę. Oznacza to, że Sąd w postępowaniu o eksmisję sprawcy przemocy z mieszkania nie bada komu przysługuje do tego mieszkania prawo własności, prawo najmu czy inny tytuł prawny do lokalu.

Wnioskiem formułowanym na podstawie ww. przepisu nie można zstępować roszczenia o dopuszczenie do współposiadania, ani nie może być on traktowany jako sposób pozyskania majątku do wyłącznej dyspozycji.

Podkreślić należy, iż przepis tenże ma zastosowanie gdy strony wspólnie mieszkają a jedna z nich dotknięta jest przemocą w takim zakresie, że wspólne zamieszkiwanie nie jest możliwe.

W przypadku B. i M. S. (1) nie zachodzi przesłanka z art. 11a ust. 1 ww. ustawy o przemocy w rodzinie. B. S. od dłuższego czasu nie zamieszkuje w jednym lokalu z M. S. (1). Na przedmiotową ocenę sądu nie wpływa okoliczność motywów opuszczenia mieszkania przez wnioskodawczynię. Nawet gdyby przyjąć, iż jedynym powodem opuszczenia przez nią mieszkania była występująca wobec niej przemoc nie czyni ta okoliczność zasadnym wniosku.

Wobec powyższego należało wniosek oddalić. O kosztach orzeczono na podstawie art. 520 kpc- punkt 3 postanowienia. Na podstawie §19 w związku z § 11 ust 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu należało przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Oleśnie wynagrodzenie powiększone o należny podatek w kwocie 120,00 zł za nieopłaconą udzieloną pomoc prawną z urzędu przez pełnomocnika wnioskodawczyni adwokata ustanowionego z urzędu – punkt 2 postanowienia.